

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Oglas se računa po tarifi v pošti: za naslove v debelih črkah se plačuje prostor, kolikor obsega uvadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zabave, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovane se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravnništvo ulice Molino picolo št. 3, II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odpri reklama cije so proste poštnino.

„V edinosti je moč“.

Častitim našim gg. naročnikom!

Danes smo odposlali nakaznice vsem onim gg. naročnikom, kateri niso še doposlali naročnino za tekoče četrtletje. Z ozirom na to, da je naročnino plačevati naprej, prosimo zamudnike da nam čim prej blagovole doposlajo naročnino.

Upravnništvo „Edinosti“.

Epilog.

Epilog — zaključni govor. Prav za prav dvojni epilog. In sicer: ciklu člankov, ki jih je napisal odličen slovanski parlamentarec pod naslovom „Črtice iz zbornice poslancev“ in pa epilog razpravam na letošnjem občnem zboru društva „Edinosti“.

Čitali smo, oziroma čuli smo važnih izjav tu in tam — izjav o sedanjem splošnem političnem položaju v tej polovici države in še posebej o sedanjem položaju Hrvatov in Slovencev na Primorskem. Na prvi mah dobivamo utis, kakor da so izvajanja odličnega parlamentarca v našem listu in v „Naši Slogi“ v nekakem nesoglasju, ali celo v protislovju se sliko, kakor se nam je pred očila na občnem zboru našega političnega društva. Toda le na prvi mah. Ako pa se bolj ugledimo v stvar, ako jej zremo do jedra, uverimo se kmalo, da se razvijajo in gibljejo lepo paralelno trditve in zaključki od tu in tam.

Prvi utis nesoglasja prihaja namreč od todi, da zvené „črtice“ bolj optimistiški, dočim so razprave na občnem zboru „Edinosti“ že bolj pesimistično nadahnene. Pisec črtic je uverjen, da mora skoro zmagati pravična stvar nemških narodov in da ne more minoti dolgo časa, ko se avstrijska država postavi na temelj, na katerem jedinem se more razvijati uspešno: v duhu svoje zgodovinske imnosti in prikladno veliki svoji nalogi za bodočnost. Nalogi, katere ni težko umeti, ako pomislimo, da Avstrija nima ničesar več iskati na nemškem severu, veliko pa na slovanskem jugu. Uspešni, blagonsni vnanji politiki je prvi, glavni

in neizogibni pogoj: simpatije tam, kjer hočemo širiti svoj ugled in svoj vpliv. A kdo bi hotel trditi, da bi bilo dandanes — v dobi cvetja narodne ideje — možno pridobivati simpatij med narodi na jugu s politiko, ki bi bila nasprotna narodnim in verskim tradicijam, čustvovanju in mišljenju narodov, ki žive tu doli? Kdo bi hotel trditi kaj takega? Avstro-Ogerski je jasno predčrtana notranja in vnanja politika, kateri mora slediti, ako hoče ostati zvesta svoji veliki misiji, ako hoče izvršiti svojo veliko zgodovinsko nalogo in si zagotoviti veliko in sijajno bodočnost. Peta te politike pa vodijo daleč proč od potov germanizacije, od potov nemškega nadvladja, od potov, recimo na kratko: katere je hodila avstrijska politika v vsej konstitucionalni dobi v svojih notranjih in vnanjih stvareh. Mi hočemo biti koncilijantni in popustljivi kolikor le možno in nočemo zahtevati, da avstrijska politika bodi izključno slovanska, ali to smemo zahtevati in bomo zahtevali vedno: avstrijska politika ne bodi nasprotna svojim Slovanom, kar se tiče notranjih stvari, in ne bodi nasprotna vsemu evropskemu slovanstvu v veliki svetovni politiki! Dokler Avstrija ne izpolni tega pogoja, ne more misliti na pridobivanje simpatij na slovanskem jugu in dosledno tudi ne na uspešno vnanjo politiko, od katere je v prvi vrsti zavisno ne le varovanje ugleda države pred velikim svetom, ampak tudi varovanje narodno gospodarskih in trgovinskih interesov svojih lastnih narodov.

Pisec „črtic“ je menil, da more sklepati po dogodkih v parlamentu, po impozantnih pojavih vzajemnosti med skupinami večine, sosebno pa med zastopniki vseh slovanskih plemen, po toploti, katero je Nj. Veličanstvo občevalo s temi zastopniki, po soglasju v nazorih, ki se je pokazalo med večino v gosposki in večino v zbornici poslancev: da je jelo prodirati ali da je že prodrlo spoznanje, da politika avstrijska mora krenoti na druga pota, na pota zadovoljevanja vseh narodov. Za to je

umevno, da je koloratura črtic bolj optimistiška, bolj nadobudna, nego pa razprave na občnem zboru pol. društva „Edinosti“, ko so bili zborovalci pod utisom poznejih dogodkov, združujočih se v dokaz, da je položanje naše ravno v sedanjih dobi postale najopasnejše, da smo se temeljito zaračunili v svojih nadah, da nimamo prijateljev na izvestnem mestu, kjer smo se jih nadejali.

Gotovo je razlika med sliko črtic in sliko razprav na občnem zboru „Edinosti“. Toda le navidezno, v barvi, ne pa v jedru. Oglejmo si malo stvar. Pisatelj „črtic“ je opiral svoje dobre nade izključno le na doseženo sporazumljenje avstrijskih Slovanov in na zložnost in zvestobo vse sedanje večine. In povdarjal je izrecno, da se ta večina mora eventualno obrniti proti sedanjim vladim; še več: povdarjal je, da je ta večina nastala proti v o l j i v l a d e. Pisec je torej oprl svoja razmišljanja izključno le na bodoče delovanje parlamentarne večine. In kako in kaj se je govorilo na občnem zboru „Edinosti“? Dokazovalo se je in dokazalo, da vsa naša sedanja mizerija, vsa naša beda, vse tužno položanje naše imajo svoj izvor le v odredbah državne administracije in v mišljenju nje organov. Občni zbor je obsodil le državno upravo in zistem, nadeja pa se zboljšanja odnošajev po parlamentarnih činiteljih. To dokazuje jasno resolucija, s katero je občni zbor pozval državne poslance, naj v večini parlamenta delujejo na to, da se na podlagi zakonov spremeni neznosno stanje primorskih Slovanov!

Iz tega je torej razvidno, da vlada soglasje med piscem „črtic“ in pojavi na občnem zboru „Edinosti“: prvi in drugi ne pričakujejo ničesar od sedanje vlade, pač pa se nadejeje zboljšanja od strani sedanje večine. Vse je torej odvisno od tega: ali sedanja večina ostane zvesta svojemu programu, navedenemu v načrtu adrese; da-li ostane zvesta obljubam na banketu večine in da-li pokaže res potrebne odločnosti tudi v takem slučaju, ko bi se ob tej odločnosti utegnili izpodtakniti tudi kako

PODLISTEK

Moretta.

Spisal I. Trošt.

Dobrodušni mož si je popravil naočnike nekoliko nižje, da je prav lahko pogledal čez-nje, mi ponudil roko in dejal:

„Veseli me, da ste bili pametni — niste imeli nič izbranega; sedaj bi vas čakale sitnosti... Le vrlo napredujete med narodom in spomnite se mene, ko doznate glas: ravnatelj R. je umrl. Očenaš ali dva...“

„Pet, gospod ravnatelj“; sem mu prestrigel besedo in dobro se mu je zdelo.

„Vi ste bili vedno pameten, vrlo gojenec, jedini, ki se ni bavil z meščankami; a drugi“ —

Prav rad sem pritrdil starčku to zmoto, a še raje, ko bi bil vedel že tedaj, kako hudo je pestil Josipa zastran občevanja z nežnim spolom...

Zaman smo čakali pet, šest let: za dušo našega ravnatelja ni bilo treba še moliti; usoda ga je menda hotela prihraniti meni in Josipu za mejnik srečnejših časov.

Dobila sva vsak svojo „mastno“ službo — činovni razred: med djurnistom in biričem — ter živela ob čisto očitovani plači dobro in slabo — kakor sva mogla in v potu svojega obraza skušala

se pehati za nekdanjimi idejmi — kolikor se jih ni že začetkom razstopilo v pomanjkanju — in pozabila nekdanjo jezo. V šestih letih se nisva videla nobenkrat in v šestih letih, mislim, človek pozabi tudi marsikaj dobrega; dozdevalo se mi je, da je Josip pozabil celo Moretto.

V moje veliko veselje je bil Josip na parniku, ko smo se peljali za osemdeseti rojstni dan čestitat vpokojenemu ravnatelju, nenavadno, skoro kakor nekdanj živahen. Potapljal me je po rami in rekel:

„Ivan, vse je bilo samo mladostna neumnost; tudi ti veš sedaj, da je resnica.“ Molče sem mu stisnil desnico.

„Življenje, življenje, pa ne mladostne sanje, — lepo jutro pred viharim dnem“, je modroval moj prijatelj in opazoval mojo elegantno toaletto. Nalašč sem zasukal pogovor:

„Ona se je gotovo poročila.“

„Ako se ni, je bledi Ricco raztrgal mimo prodajalnice več podplavov, nego bode imela ona dote, in njegov oče je že moral napovedati konkurs“, se je šalil.

„Morda sta se zares sprla, da je on zares izbral drugo, ona pa — nalašč zato — vzela drugega.“ Ta opazka mu ni bila prav.

Parnik je prhal in nabijal v svojem trebuhu in se zibal po mirni gladini. Josip se je naslonil na rob krova in zrl v morje.

Zopet smo stopili na breg, na brušena tla laške kulture in jedinega mestnega pomola.

To so nas gledali in gledale, ko smo vrstoma stopali po nevarnih mestnih ulicah in sovražnem mestnem tlaku; celó mestna fakinaža se je umikala bojače. Znani zabavljajč je snel čepico in se mi ponudil, da ponese moj kovčeg.

„Ne, ne, ponesem sam!“ — Moštro di ščavo — je rekel bolj po tihem, druga nesreče pa ni bilo.

Še tisti večer sva obiskala „širo parono“, jej povedala — ker že mora tako biti — da se nama ne godi slabo in prenočila v hotelu „Italia“.

Naslednje jutro je bila skupna vizita pri upokojenemu ravnatelju. Josip in jaz sva se postavila, seveda tudi drugi kolikor in še več kakor je bilo mogoče ob mastnih dohodkih podučitelja na Goriškem, v plačilnem razredu „med biričem in hudičem“, kakor se je izvolil izraziti moj Josip, ko je štel lepe novce na Reki za svetli klak-cilinder.

Meni je posodil cilinder stric krojač v Trstu, nataknil sem tudi njegove glače rokavice, obul pantalone in obesil slednjič na se stričev frak, vrigel preko rame paletot in stisnil palčico v desnico, cigarete v levico, pa sem jo mahnil — popolnoma stric krojač iz Trsta — sam mimo Morette; Josip je imel opravila z nekim brivcem.

(Pride še.)

— *ministerstvo*? Da-li bode imela ta večina toliko srčnosti, da poreče ob priliki istotako samozavestno, kakor je rekel svojedobno grof Baden: Jaz hočem voditi in se ne dam voditi!

Mi bi bili danes povsem mirni in potolaženi kraj vse obupnosti hipnega položaja našega, ako bi imeli jamstvo za tako odločnost večine v prihodnjem zasedanju. Iskreno željo, da se večina pokaže zvesto načelom izjavljenim na sijajen način, in da ne bode poznala nikakih obzirov v borbi za ta načela, zaključujemo ta svoj — epilog.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 30. julija 1897.

Naš „Grössenwahnsinn“. Da-li so celovške „Kärntner Nachrichten“ tudi v rubriki prusko-židovske glavne knjige, to nam ni znano, ali način psovovanja proti Slovincem nam vzbuja sum, da gre list v jeden korak z onimi, ki so za svoje razgrajanje — plačani.

Ta listič je znesel zopet novo jajce, na katerem je zapisano „Vseslovenski shod — slovenscher Grössenwahnsinn“. Nas ta „piruh“ veseli tem bolj, ker sklepamo iz njega, da Nemcem slovenski shod vendar ni tako majhna stvar, kakor hočejo kazati. Pred dejstvom, da smo prišli do konečnega izpoznavanja vseh krivic, ki so nam jih prizadevali dosedaj in da to izpoznavanje pokažemo v lepi manifestaciji vseslovenskega shoda, se tresejo in bi radi preprečili shod, ako bi bilo to mogoče. Ako Slovani, katerih nas je več na svetu, nego Germanov, mislimo na najmanjši pojav svojega narodnega in političnega obstanka, je to pri Nemcih „Grössenwahnsinn“.

O da, mi dobro umejemo te vzklrike! Da se hočemo otresti njihovega varuštva in postati sami svoji, to tare zdaj to gospódo, tega „Herrenvolk“ ne more prebaviti. No, mi se nadajamo, da so nemški želodci še vedno tako močni, da jo slednjič vendar srečno prebavijo to kost in da se slednjič privadijo sicer jako človeški misli, da poleg Nemcev je še drugih ljudi na svetu, ki bi tudi radi — živeli! Kdor hoče le živeti, temu ni smeti očitati, da trpi na blaznem domišljavanju, pač pa onemu, ki bi hotel živeti, uživati in vladati — sam in nikdo drugi.

Tirolski Italijani. Ker je vlada odklonila njihove predloge glede avtonomije Trentina, so sklenili italijanski trentinski poslanci, da ne pridejo v deželni zbor. Dosledni in neizprosni pa so ti Trentinci, to se jim mora pustiti. No, kraj vsega tega so vendar le ljubljenci vlade.

Shod v Tešinu. Vlada je vkljub vsem različnim pritiskom dovolila shod Poljakov v Tešinu v Sileziji. Shoda se udeleži mnogo poljskih drž. poslancev.

Iz Ogerske. Včeraj se je vendar doseglo sporazumljenje med vlado oziroma liberalno stranko in opozicijskimi skupinami. Opozicija hoče odnehati od obstrukcije, da omogoči mirno razpravo o vladnih predlogah, pod pogojem, da se umakne in zopet izroči parlamentarni komisiji toli obsovaljeni §. 16. kazenskega postopanja.

Hrvatski sabor se je sešel včeraj običajnim ceremonijelom. Četa mamelukov je storila svojo dolžnost: pozdravila je bana viharinimi „živio!“ — Združena opozicija je sklenila, da predloži svojo lastno adresno. V istej bode povdarjala potrebo združenja Dalmacije z Hrvatsko in zgodovinsko pravo Hrvatske do zasedenih dežel, ter bode protestovala proti uvedanju cerkvenih reform v Hrvatski in Slavoniji.

Srbski cerkveni shod v Karlovcih je odložen, kraljevi komisar baron Nikolić je odpotoval na kraljevi dvor v Ili. Pričakuje se važnih odredb. Poznavalci razmer se sicer slutili, da pride tako, ker ni bilo možno drugače, nego da pride do konflikta med ogersko vlado in ogromno večino shoda. Kaj da nameruje vlada, to je znano vsem. Izdelala je nov statut za narodno cerkev Srbov, s katerim hoče povišati svoj vpliv na stvari srbske cerkve in skoro uničiti avtonomijo poslednje. To je razburilo narod, ki čuva svojo cerkveno avtonomijo, kakor avetinja. Posledica je bila, da je o volitvah sijajne zmagala opozicija. Banffy je zahteval po kraljevem komisarju, da mora shod vzeti takoj v razpravo po vladi predloženi statut, večina shoda pa se je vpila temu najodločnejše. V tej mučni situaciji, v bližini gotovega fiasco

je Banffy storil nečuvno: dal je prijaviti shodu, da je odložen, ker se protivi volji — krone. To postopanje ministerskega predsednika je neopisno ogorčilo večino, ki je še le par dni popred v prekrasni adresi izrazila svojo nepremišljeno udanost in zvestobo do prestola. Ali ne živimo v konstitucijski državi, kjer je za svoje čine in predloge odgovorna le — vlada sama? Tako zlorabljanje krone je neodpustno. To vendar ni dovoljeno, da se ministri skrivajo za krone, kadar hote storiti kako krivico. To kaže na očitno nespoštovanje do krone.

Kaj sedaj? Skoro gotovo pride do razpačenja shoda. Vprašanje pa je, da-li bode s tem kaj pomagano vladi? Srbski listi zagotavljajo vsaj, da v slučaju novih volitev ne bode izvoljen nijeden pristaš vlade.

Skraini čas je bil res, da so se vzdramili Srbi in da so se jeli zavedati nevarnosti, ki jim preti. V njih borbi za neodvisnost svoje narodne cerkve jih spremljajo simpatije vseh poštenih Slovanov. Sosebno nas veseli, da je na njih strani vse zares neodvisno javno menenje na Hrvatskem.

Razmere na bolgarskem dvoru. Sedaj, ob senzacijselnih obravnavi proti morilcem Ane Szimón, ogerske šansonetke, razkrile so se čudne razmere na bolgarskem dvoru, na katerem prestoluje Nemeo Kobržan. Kakor še nikoli ni prinašal Nemeo Slovanu blagoslova, tako ga tudi ne prinaša german Ferdinand Koburški slovanski Bolgariji. In človeku se zdi, kakor bi bila zlobna germanska politika hotela otemniti na nečuvnen način čast Slovanstva, ko je prispletkarila na bolgarski prestol kar zaporedoma dva Germana. Pod Battenberžanom se je bil bratomorni boj med Srbijo in Bolgarijo; pod Koburžanom so se izvršile tik pred prestolom ostudne stvari.

Najbolj prizadeti činitelj v tej ostudni zadevi je ljubljenec kneza in kneginje, Bojčev. Ta človek kar javno izpoveduje, da je velik prijatelj kneza, da je čisto sam spremljal kneginjo, da je pil z njo marsikatero čašico likerja in da piše celo skrivna pisma knezu in kneginji ter se podpisuje kakor njiju najboljši prijatelj.

Mi do danes še nismo pisali besede v tej ostudni aféri, ker se nam je zdela pregnjusna; tudi danes se je dotikamo le v toliko, da pokažemo s prstom na to bolgarsko gnezdo, v katero se je uselil germanski upliv.

V Portugalski se je začelo nevarno revolucionarno gibanje. V vseh mestih je konsegnirano vojaštvo. Republičani provzročajo (zlasti po noči) demonstracije in izgrede.

Gospodarstvo in vojna. Iz Grške prihaja zaporedoma žalostne vesti o tužnem materialnem stanju, v katerem se nahaja prebivalstvo po nesrečni vojni s Turčijo. Povsodi primanjkuje denarja. Trgovina in promet počivata popolnoma. Prebivalstvu so zaprti vsi viri že itak skromnih dohodkov. Bati se je za prebivalstvo najhujih posledic, ako ne pride izdatna pomoč. Po nesrečnem porazu Grške se tudi tujci nekako ogibljejo grških mest, katera so obiskovali poprej v velikem številu. Z jedno besedo: ta nesrečna Grška je diskreditirana popolnoma. In ukljub tej splošni bedi v deželi se še nahajajo brezvestni sleparji, ki varajo ljudstvo, češ, da zdaj se še le prične vesela doba za Grško in da se še le zdaj, po tem navideznem premirju, pričinja pravi boj. Človeka pretresa mraz, ko misli na toliko vnebovpijoče grozodejstvo. In mera še noče biti polna. Morda se pa vendar najde edenkrat pomoč proti tej grozni hiđi.

Nadalje se čujejo vesti, da se pripravlja za resne dogodke Srbija in da je tudi Bolgarija že mislila na to, da bi skupno s Srbijo ukrotila barbarsko Turčijo, ta krvavi madež 19. stoletja Evrope. Toda, to bi bil nepremišljen korak od strani slovanskih držav. Turčija je še vedno razmeroma močna, zanjo skrbe večni sovražniki Slovanstva, oni faktorji, katerim je moslemska država kakor dobrodošlo orodje za oviranje Slovanstva na Balkanu. Ako bi se Srbija in Bolgarija spustili v resni razpor s Turčijo, pomenilo bi to zanj samo velikanski politični in gospodarski poraz. Ako pa se potegne zanj Rusija — kaj potem? Potem bi bila Evropa tam, kjer jo žele oni, ki se dobro počutijo ob splošnem plamenu.

Sé stališča gospodarstva bi bile odločno odsvetovati Srbiji od kakega resnega koraka, ker od njenega koraka imel bi dobiček samo le — mednarodni kapitalizem.

Iz vsega je razvidno, da je bila Grška samo žrtva brezvestnega sleparstva, istotako kakor o svojem času Srbija in Bolgarija. Kakor sti se ti bratski državi zadolžili radi brezmiselnega narodnega boja, tako se mora zadolžiti Grška. Ni pa težko uganiti, kdo žanje pri vsem tem. Kdo drugi, nego Judje! Židovske banke posojajo zadolženim državicam denar in kdo drugi, nego Židovstvo se svojo brezsrčno politiko tira v boj te države? Kaj je židovstvu za to, ako pade stotisočev krščanskih teles in ekzistencij, da je le polna njih mošnja!

Mirovne priliminarije med Grško in Turško podpisujejo menda jutri v soboto. Ostavljanje Tesalije po turških vojaki se prične takoj, ko bode plačen prvi obrok vojne odškodnine. — Radi vojne odškodnine so baje turški krogi jako nevoljni na Nemčijo. Le ta da je kriva, da se toliko časa ni mogel skleniti mir, ker je hotela, da se določi, da vojna odškodnina ne sme imeti nikake prednosti pred prejšnjimi dolgovi Grške.

Različne vesti.

Za naraščaj italijanskih duhovnikov. Kakor bi izvesti činitelji še ne nameravali dovolj za poptaljanje v Trstu in okolici in sicer v Istri, kakor bi nameravali še ne bi dovolj italijanstva med našo takajšno duhovščino, poskrbeli so izvestni faktorji za to, da se število italijanskih duhovnikov še pomnoži.

Namen je znan. Trst in okolica še nista popolnoma italijanska, še nista popolnoma zrela za slovesno izjavo, da hočeta povelečevati veliko italijansko idejo; torej treba delati dalje in dalje, z vsemi sredstvi, tako dolgo, da bode delo dovršeno, da bode italijanski ves Kras, Postojina, Ljubljana, Celje — ne, tako daleč ne bode treba, ker tam skrbe že drugi prijatelji za — minelost Slovencev.

Torej v prvi vrsti za Primorje! In v tem oziru stori neizmerno veliko lahko duhovščina, kakor kaže Rojan...

V Kopru se je ustanovil poseben odsek, ki bode imel nalogo skrbeti za „številno zadostni“ naraščaj duhovščine italijanske narodnosti v dijocezi Trst-Koper. Ta odsek razpošilja oklic, v katerem kaže na to, da je bilo v dijocezi leta 1859 na 250.000 duš 350 duhovnikov, med tem, ko jih je danes na 360.000 duš in ob večem številu šol, samo 312 in še od teh jih je mnogo iz drugih kronovin.

Namen sam na sebi bi bil lep, ako bi se hotelo odpomoči pomanjkanju duhovnikov sploh, brez ozira na narodnost. Toda vsa akcija ima le ta namen, da se pomnoži število italijanskih duhovnikov in zato rečemo lahko in mirno vestjo, da vse skupaj ima svoj izvor bolj v narodnih, nego pa cerkvenih namenih. V tem domnevanju nas utrja že dejstvo, da je bil prvi, ki je prinesel vest o tej nameri, židovski in ultralaški „Piccolo“.

Dotični gospodje so imeli prvotno namen, da ustanove v Kopru poseben konvikt za mladeniče laške narodnosti v škofiji tržaško-koperski. Od te nakane pa so odstopili, ker so se bali, da bode premalo drobiža. Zato hočejo v sedanjem konviktu, namenjenem za škofijo poreško-puljsko, ustvariti 24 mest za Italijane te naše škofije. G-jenci bodo obiskali laški gimnazij v Kopru, torej so Slovenci in Hrvatje že a priori izključeni od teh mest. V dotičnem odboru so sami italijanski duhovniki iz Kopra in Trsta, ki so poznani kakor strastni sovražniki našega naroda!

„Naša Sloga“, pripomnivši, da je vladika tržaški dal svoj blagoslov dotičnim duhovnikom — ne zamerja prevzvišenemu, da skrbi za vzgojo italijanske duhovščine, vprašuje pa zajedno: kaj in koliko se stori za vzgojo duhovščine hrvatsko-slovenskega jezika? Število italijanskih duhovnikov se veča, gotovo pa je, da pada število slovanske duhovščine. Po italijanskih mestih ni nijednega našega duhovnika, po naših župnijah pa je Italijanov ali poitalijančencev. Koliko je bilo naših duhovnikov v Trstu pred 15—20 leti in koliko jih je danes? Ako pojde tako naprej, ne bode v kakih 10 letih — nobenega več!!

Jedino pravično bi bilo, da se je mislilo na vzgojevanje duhovščine brez razlike narodnosti in jezika. Italijanski duhovniki hote seveda drugače, ker jim je pred očmi jedino le „propria patria e la nazionalità!“

Tužen narod slovanski, kaj si zagrešil vendar, da te zadevlje kazen za kaznijo?!

litve v upravni svet podobčine Žrenj, občine prtaljske. V dveh razredih je zmaga hrvatska stranka. Od tedaj je torej minolo že 8 mesecev, a to davčno občino upravlja še vedno stari italijanski upravni svet. To je po istrski!

Isto župnijo Žrenj upravlja že dve leti župni upravitelj Vranjac. Občinarji imajo pravico izvoliti si župnika. Te pravice so se hoteli poslužiti že davno, kajti ni upravitelju ni prav, da je brez župnije, in župljanom ni prav, da so brez župnika. Na visokostitem ordinarijatu v Trstu so zagotovili opetovano, da so storili vse potrebno za izvolitev župnika v Žrenju in da je le kdo drugi kriv, ako se zavlakuje stvar. Seveda: gosp. Vranjac je Hrvat!

Tudi to je po istrski!

Nov doktor. Te dni je bil na vsučilišču v Gradcu promoviran doktorjem prava naš istrski rojak in zapisnikar na c. kr. finančni prokuraturi, gosp. Dragotin Lukež. Mlademu doktorju naše čestitke!

XII. redna velika skupščina družbe sv. Cirila in Metoda se bode vršila letos v Škofji Loki v četrtek, dne 5. avgusta 1897. leta. Vspored: I. Sv. maša ob 9. uri v mestni župnijski cerkvi. II. Zborovanje ob 10. uri pri „Zlati kroni“. 1. Prvomestnikov nagovor. 2. Tajnikovo poročilo. 3. Blagajnikovo poročilo. 4. Nadzorništva poročilo. 5. Volitev jedne tretjine družbinega vodstva. Po praviilih izstopijo letos naslednji udje družbinega vodstva: 1. Ivan Murnik, 2. dr. Ivan Svetina, 3. dr. Josip Vošnjak, 4. Andrej Zamejic. 6. Volitev nadzorništva (5 členov). 7. Volitev razsodništva (5 členov). Pristavek. 1. Predvečer, dne 4. avgusta t. l., naj se ob 8. uri p. n. skupščinarji in p. n. ljubljancje prijateljsko snidejo na vrtu gostilne gospoda Ferlina (pri „Zvezdi“). — Pevske točke bo izvajalo družbi sv. Cirila in Metoda posebno naklonjeno slav. pevsko društvo „Ljubljana“. 2. Dne 5. avgusta odhod iz Ljubljane z navadnim vlakom ob 7.08. uri zjutraj. 3. Po zborovanju skupni obed na Štemarjih pri g. Val. Sušniku ob 1. uri. Radi obeda se je udeležencem zglasilo do 3. avgusta pri slavnostnem odboru v Škofji Loki. Kuvert brez vina stane 1 gld. 50 nvč. 4. Ob 5. uri koncert na Štemarjih. Vstopnina 50 nvč. 5. Odhod iz Škofje Loke proti Ljubljani z navadnim vlakom ob 9. uri 20 minut zvečer.

Za žensko podružnico družbe sv. Cirila in Metoda v Rojani je nabrala gospica Olga Mikeličeva 16 kron in 32 stot. in sicer na svetinovi maši veleč. g. Kovarčiča v Svetem pri Komnu. Hvala darovateljem in nabiralateljici! Dalje so darovali isti podružnici gostje pri okrogli mizi Jakoba Boleta 2 kroni.

Tržaško deželno sodišče je odbilo prošnjo, da se predloži razprava proti hrvatom obtoženim radi demonstracij v Pulju in odločilo, naj se razprava nadaljuje v Rovinju. — Dr. Laginja ne more zagovarjati obtožencev v Rovinju, ker si ondi ni svest življenja, a obtoženci nočejo drugega zagovornika! Podlost rovinjskih Italijanov gre celo tako daleč, da zahtevajo, naj občina policijskim potom prepove dr. Laginji prihajati v Rovinj. Le čuda, da ti polentariji ne zahtevajo naravnost, da občina dr. Laginjo „policijskim potom“ obesi sredi trga, ako pride v Rovinj!

„V zaporu ulica Tigor“. Pod tem naslovom oglašil se je židovski „Indipendente“ od dne 28. julija t. l., z namenom, da bi z ovađustvom škodoval (kakor mu je navada) drugemu ravnatelju zaporov. Kakor Lahov, tako je bilo tudi nas — če tudi v manjšem številu — zaprtih zaradi poslednjih volitev. Lah, oziroma „Impertinente“ toži, da so bili izzivali po gospodu ravnatelju s tem, da jim je govoril slovensko, da-si je vedel (?), da oni tega jezika ne umejo; da se jim je predstavljajal drže v rokah najzagrizenejše slovenske časnike!!!

Siromaki! res, vredni so bili pomilovanja, osobito, ko niso prav nič razumeli slovenski, a so vse jedno čitali najzagrizenejše (!) slov. liste!

Gospod urednik! Dva dopisa o zaporu „Tigor“ ste mi spravili v svoj koš brez — dua in to baš zato, ker so bile v njih objavljene neke male pritožbe o omenjenem zaporu; nadejam se pa, da se s pričujočim ne zgodi ista nesreča. V zaporu je vse polno sob in sobic, v istih je polno kaz-

ničev, ki so pa resniš sardonski in razni drugi. Opravitelj je strahotni so-posejnik, ki ima vsi zmožni trije jeziki, se strankami govore, kakor se zahteva od njih in absolutno ne drugače.

Jaz sem tožil, da se tam vsi organi služijo več (in obilokrat brez potrebe) laškega jezika, nego slovenskega; povedal sem Vam bil, da vodja, njega namestnik in stražarji obilokrat pozdravljajo, oziroma nagovarjajo Slovence v laškem jeziku, kar sem ravno jaz opazil!! Odgovoril mi je namestnik ravnatelja: Dragi moj, mi nimamo tu nikake politike; mi občenjemo in ravnamo po strogih predpisih; ako se pa dogodi, da spregovorimo z Slovincem laško, ali narobe, ni to nič čudnega, ako pomislite, da se v vsaki sobi drugače govori in da imamo celó v eni in isti sobi po več narodnosti. Moral sem pritrditi na ta logični odgovor, kar bi morali uvaževati tudi laški gospodje. Hinnavci pa so ti gospodje, kajti, ko smo govorili z njimi, niso nikdar imeli nikake pritožbe o upravi zavora — nego so hvalili red iste!

Oni se videli v rokah ravnatelja zagrizene (?) slov. liste — jaz sem pa videl židovsko zagrizeni „Piccolo“, kar me pa ni razburilo prav čisto nič. Bodimo pravični: tam je vse v najlepšem redu, kar moramo potrditi tudi mi slovenski kaznjenci; z jedino to izjemo da je nedeljska propoved vedno — samo laška. To pa gotovo ni v redu.

Nebodigatreba, v svojem in v imenu ostalih slovenskih — —

Gerin — Jerina. Opozarjamo slovenske delavce na socijalističnega vodjo, ki je došel iz Dunaja v Trst, da pomaga delati našim ljudem krivico. On se piše izvirno Jerina, a se je prekrstil v Gerin-a. To ime, da se baje glasi bolj — klasično in ima več — cvenka. Dali mu ime donaša res kaj cvenka, nočemo preiskovati, to pa je gotovo, da je „Gerin“ odpadel Slovenec in kakor tak vreden, da ga prezirajo vsi svojemu rodu zvesti slovenski delavci. Naši delavci pa naj se varujejo vpliva Gerinovega, sicer se utegnejo kesati, ko bode že — prepozno.

Otvoritev nove čitalnice. V nedeljo, dne 25. t. m. vršila se je v prijaznem selu Škedenjskem otvoritev novoustanovljene „Čitalnice“. Poslopje in vrt iste bila sta odičena lepimi trobojnicami in lampijonami. Opazoval sem navdušenjem, kako se je zbirala nabudna mladina in krepki, skušeni mošje v čitalnični dvorani. Veselje je bilo opazovati ta navdušena srca za lepšo bodočnost našega premlega naroda, ki je zdrava veja mogočnega slovanskega debla, ki krepko širi svoje korenike in veje ter jasno kaže vsemu svetu, da ta narod ni barbar, temveč narod miru in prosvete, in da je opravičena nada, da so zastoj vsi napor nasprotnikov, da bi zaustavili našo rast. Ko je bila dvorana napolnjena iskrenimi poslušalci, ustal je simpatični predsednik, g. Drag. Gedina, in je dokazoval v srce segajočim govorom, da že v starejših dobah je imel slovanski narod lepe urejeno družinsko življenje, da ta narod se je vpešno pečal s kmetijstvom in obrtnijo, kar je temelj prosveti, da je bil miroljuben in nikdar krvoželjen, med tem ko so Nemci, Madjari in drugi, tedanjí naši sosede le vojevali in napadali druge. Povedal je nadalje, da ta nasilni nagon je še ostal našim nasprotnikom, ker še sedaj stremijo le po tem, kako bi tlačili mnogoobetajode Slovane. Vabil je pričujoče naj se mnogoštevilno upišejo v novo čitalnico, ter naj pridno čitejo časopise in knjige čitalnične, ker s tem si pridobe velik duševni zaklad.

Temu lepemu govoru je sledil govor čast. g. Andreja Zinka, ki je najplemenitejšimi besedami vzbujal nesebično ljubav do zatiranega našega naroda. Na izboren govor, ki se je kar ulival v žile poslušalcev, je sledilo upisovanje novih udov.

Mej svobodno zabavo na vrtu vilega domačina Gašparja S. Mon so nas kratkočasili dični pevci „Vesile“ in lepo ubrani tamburaški zbor. Svobodno zabavo je počastil tudi g. dr. Biasotto, vodja komisarijata pri sv. Jakobu, ki je, dasi Italijan, obče priljubljen radi njegove nepristranosti. Bilo je prisotnih tudi nekoliko bratov Dalmatincev in Čehov, katerim se je brala na obrazih največja zadovoljnost, da so zašli v tako prijetno družbo. Na poziv čitalničnega predsednika se je nabralo 5 gld. za družbo sv. Cirila in Metoda.

Zaključek vse slovesnosti je bil govor g. J. Sancina, notarskega kandidata, ki je z ognjevit

ostim jedrnatim besedom, ki so se odzvali v vsakem srcu, da vestaneje vedno vstajajo Slovenci, ki se ženejo v svet, da se osvobodijo, ki se tako prijazno ozirajo na našim Jadranskem morju.

Davek o pridobitni. Davek o postava k. V naslednjem podajemo pregled davčnih postavkov, kakor se sploh smejo določiti:

gld.	gld.	gld.	gld.
1.50	21.—	90.—	520.—
2.—	24.—	100.—	580.—
2.50	28.—	120.—	660.—
3.—	32.—	140.—	740.—
4.—	36.—	160.—	820.—
5.—	40.—	180.—	900.—
6.—	45.—	220.—	1000.—
8.—	50.—	260.—	1100.—
10.—	55.—	300.—	1200.—
12.—	60.—	340.—	1300.—
15.—	70.—	400.—	1500.—
18.—	80.—	460.—	1700.—

Sledeči davčni postavki se višajo za 200 gld.

Od dosedanjih davčnih postavkov se jako ugodno razlikuje ta novi načrt. Dočim so davčni postavki delali ravno na najnižih stopinjah povsem neposredne in za male kupčije neznosne skoke (od 5 gld. 35 nvč. na 19 gld. 4 nvč., od 8 gld. 92 nvč. na 23 gld. 80 nvč.), se dvigujejo stopinje po novem načrtu v nižih stopinjah od 1 gld. 50 nvč. dalje vsikdar le za 50 nvč. v srednjih postavkih pa za razumno višje zneske. Še le pri postavkih nad 1300 gld. znašajo presledki pa 200 gld.

Iz tega, da najnižji davčni postavek znaša 1 gld. 50 nvč. seveda ne sledi še, da bodo odslej plačevali le po 1 gld. 50 nvč. vsi oni, ki so dosedaj plačevali po 2 gld. 10 nvč., 2 gld. 62 nvč., 3 gld. 15 nvč. (to so bili najnižji dosednji davčni postavki brez izrednih doklad).

Komisije za pridobitniški davek. Odslej ne bodo davčne oblasti odmerjale pridobnine, ampak komisije za pridobitniški davek. Davčne oblasti bodo odmerjale davek le onim podjetjem, ki se prijavijo še le po ustanovitvi družbe, ozir., o katerih obstanku izve davčna oblast še le po tem času. Za vsako davčno družbo se osnuje po jedna komisija za pridobitniški davek. Predsednika in njega namestnika imenuje finančni minister. Polovico členov in njih namestnikov izvolijo iz sebe pripadniki davčne družbe, drugo polovico pa imenuje finančni minister. V komisijo za pridobitniški davek davčnih družeh prvega in drugega razreda izvoli se lahko mesto jednega člana davčne družbe koji vodilni poslovni uradnik, ki pa mora imeti posebno pooblastilo od dotičnega člana. Volilne legitimacije se dostavijo členom zajedno z obveščenjem o uvrščenju v davčne razrede. (Pride še.)

Politiški zločin je zagrebil — kakor poroča „Naša Sloga“ — učitelj glasbe v Bujah, neki Crevato. Tega junaka so zaprli. V njega stanovanju se je izvršila hišna preiskava po nalogu politične oblasti. Zaplenili so mu nekako glasbeno delo, ki ustvarja rečeni zločin. Torej tudi z glasbo demonstrirajo ti ljudje proti državi, ki jim daje več, nego bi jim šlo!

Razprava zoper Bojčeva in sokrivce. Oziroma na vest, ki jo priobčujemo na drugem mestu o razmerah na Bolgarskem, javiti nam je tu, da se je sinoči v Plovdivu završila razprava proti bivšemu kapitanu Bojčevu, bivšemu policijskemu prefektu Noveliču in proti bivšemu orožniku Vaziljevu, ki so bili obtoženi, da so umorili pevko Szimon, rodom Madjarko bivšo ljubico prvomenovanega obtoženca. Na podlagi veridika porotnikov je sodišče izreklo nastopne kazni: Bojčev in Novelič sta obsojena na dosmrtno ječo, Vasiljev pa — oziroma na razne olajševalne okoliščine — na 6 let ječe. Bojčev in Novelič sta bila obsojena zajedno, da morata plačati vsaki po 5000 frankov za vzdrževanje sinčka umorjene Szimon.

Poskušen samomor balerine. V Palermu v Italiji je imela plesalka Elvira La Rocca „prijatelja“, ki je sin jednega najbogatejših tamošnjih bankirjev. Pretečeno soboto je hotela mlada svečenica boginje Terpsihore k svojem „izvoljencu“ na dom, a sluge so jo zavrtili. Iz jeze radi tolikega žaljenja popila je na mestu strupa in umirajočo so jo odnesli v bolnišnico.

Za sušo — moča. Sicer ne pri nas, pač na Dunaju. Tam lije že 4 dni neprenehoma, tako, da

je voda provzročila že mnogo škode. Dunajščica narašča. Močno se oškodovana dela na državni železnici. Tudi z Ogerskega prihajajo poročila o povodnjih.

Ekspedicioja na severni tečaj na — biciklu.
M. Hugh Lee, spremljevalec Peary-jev, naredil je še originalni načrt, nego njegova tovariša. On je prepričan, da doseže zaželjeni cilj na biciklu. Ako bi pa slučajno prišlo drugače? — No, tedaj ostane bicikel belim severnim medvedom, da se bodo vozili žnjim. Mi bi čestilcem severnega športa svetovali še originalni način, kako dosežejo svoj cilj in ta nasvet se glasi: Gospodje naj dajo izdelati veliki kanon, naj sedejo v votlino krogle, se dajo nabasati v top in po Jules Verne-jevem receptu izstreliti na severni tečaj. Taka vožnja bi bila najhitrejša in razmeroma najcenejša. Morda uvažijo naš nasvet.

Noč v Postojnski jami.

(Zabeleži Kamnoselski.)

Grozna noč, nepozabna noč!

Tézej, ki je šel na lov Prozerpine v globočine Háda, morda ni doživel toliko strašnih hipov, nego jaz v teh malih urah.

Toda sedaj moram povedati, kako je to prišlo, kako se je to godilo.

Jaz in prijatelj Rajko napotila sva se prvičkrat, povdarim: prvičkrat! v svojem življenju, da si ogledava to znamenito, slavno postojnsko jamo. Že pri vstopu v podzemski svet preletela me je neka tajna groza in nad skalnimi duri zdelo se mi je, kakor da vidim zapisane grozne stihé, stoječe nad Dantejevim peklom, ki prično:

„Per me si vā nella città dolente“, nakonci pa: „Lasciate ogni speranza voi, ch' entrate!“

Potem naju je požrla strašno brezdan kraskega Minotaura. Za hip sva pozabila z Rajkom, da se nahajava pod zemljo, kajti čarobe, ki so za-blestele okrog naju, bile so tolike, da sva se čutila prestavljena v bajke. „Tisoč in ena noč“. Vrvjenje pestrega ljudstva, divna množica mladih obrazov devov, njih stás, vzduh, ki je vel iz njihovih opojnih teles, objemal je naju duši z rajskimi nasladi. A utis, ki ga je napravil čar podzemskih čud na naju mlada, povrhu še poetična duha, bil je neopisen. Tesno nama je prihajalo v srh, zlasti, ker je vzbujal bog ljubezni v njih čedaje močnejše čute za mladi devi, ki so nama nepretrgoma sledili po vseh kotih tajinstvene globočine.

Ti mladi devi bili bi zares skoro najina pogibelj, zlasti moja. Ne da bi ju bila ogovorila, seznanila se žnjima — o, kaj! niti ozreti se nisva upala po njima! — bila sva oba v nekem tajnem soglašanju žnjima. To tajno soglašanje kazalo se je v tem, da smo hodili poslej vsi štirje vedno jedno in isto pot.

Kamor sva krenila midva, krenili sti tudi oni dve, vedno poluglasno šepetajoči mej seboj; ako sva slučajno občudovala to in ono prirodno čudo midva, kar se je seveda vedno zgodilo le navidezno, površno, kajti najine misli so bile pri devah, obstali sti tudi oni dve in občudovali iste čudotvore, vedno šepetaje mej seboj.

Tako tesno smo bili dušno spojeni, da smo čutili drug drugega srce goreti na svoji strani in to z žarom, ki nas je obdajal kakor Plutov plam. Potemtakem se je zgodilo, da sva pozabila na vse okrog, da nisva videla ni čula ničesar več, nego oni demonični devi, krožeči okrog naju.

In tako je prišlo, da smo se nahajali — vsi štirje hkratu na samem, — morda so se nas ogibali ljudje, sluteči zaljubljenost našo. Na hip je utihnolo tisto tajinstveno vrvenje in šuštenje in tudi svetloba je postala slabaja. Bili smo popolnoma ločeni od ostalih gostov v jami.

Bilo je to neki v skrajni globočini jame, kjer se nahaja mali hodnik preko nekega požiralnika vode. Mene je gnalo nekaj, da sem se splazil v malo votlino, meu tem, ko so oni trije ostali zunaj. Obljubili smo si, da se skoro snidemo na isti poti, po kateri so oni polagoma šli dalje in po kateri sem obljubil priti za njimi.

Toda prišlo je drugače!

Groza me je, ako se spomnim tega.

Skoro je utihnil smeh tovariša in deklet v daljavi, — neko tajinstveno šumenje in donenje je vrelo na moja uha, ki pa se je polagoma iz-

gubljalo v nerazločno mrmranje in je konečno utihnilo popolnoma — bil sem zaspal!

Kako dolgo da sem spal, ne vem, konečno pa me je zbudil hlad. Ozri sem se — bilo je tem! Spomnil sem se tovariša in onih deklet, s katerimi smo se naposled seznanili in — zaljubili in spomnil sem se, da sem obljubil, skoro priti za njimi. In zopet mi je zadonel zvok smehu in govorjenja na uho, — toda zdaj samo pošastno, iz spomina, — v resnici bilo je vse tiho, — tiho in temno. Zlesel sem iz dupla na stezo, po kateri smo prišli — vladala je povsodi črna tema in grozna tihota, motena samo po oddaljenem bučanju podzemskih voda in motonem kapanju apnene vode, iz katere se ustvarjajo neopisna podzemska čuda.

Zavedel sem se takoj svojega položaja — bil sem ujet! Zaspal sem bil, — spal dolgo, — tako dolgo, da so ljudje odšli, da so pogasili luči, zaprli jame, mene pa pustili samega notri, samega, kakor ujetnika podzemске strahote!

Zježili so se mi lasje, a poguma še nisem izgubil. Poiskal sem užigalke, toda užigalk ni bilo, najbrže so mi padle iz žepa v vodeni požiralnik, v čegar globočini sem čul grgrati vodo. Tedaj se mi je začelo po malem kršiti srce, po malem jelo me skrbeti. Korakal sem dalje po stezi — v neprodni temi, previdno... previdno. Hodil sem dolgo, vedno hodil, — a prišel nisem nikamor. — Izgubil sem popolnoma sled. Naposled sem obsedel.

Pod mano v neki strašni globočini je bobnela voda, pošastno, neopisno, grozno. V to bobnenje so se mešali razni glasovi, kakor se to čuje tudi na površini zemlje ob kakem slapu, le da je bilo tu notri slišneje in živcem mojim groznejše. V tem bobnenju čul sem kakor bi se drgnila velikanška kolesa kake tovarne... drugo ob drugo... čul sem vmes razbijanje kladivov... prasket ognja in neskončno bučanje prav zelo oddaljenega stroja. Med to hrumenje pa so padali glasovi kakor iz krepkih prs... jedenkrat, kakor mogočno ukazovanje, potem zopet kakor prepir in smeh... potem kakor ubrano, krasno prepevanje in naposled kakor silni haló! iz kake restavracijske dvorane — možki in ženski glasovi.

Potem je zopet utihnolo, zavedel sem se, da so to samo pretvarjeni odmevi prejšnjega hrupa v jami vsled delovanja že razburjajoče se mi fantazije. (Pride še.)

Najnovejše vesti.

Karlovo vari 30. Predčerašnjem so bili v premogokopu Stari rolav napadeni italijanski delavci od štrajkujočih rudarjev s kamenjem, ker so Italijani stopili mesto teh v delo. Italijani so morali kraj zapustiti.

London 30. „Reuterjevo poročilo“ javlja iz Carigrada: v današnji seji odposlanikov za uredbo točke o vojni odškodnini doseglo se je neko sporazumje. To sporazumje utegne zadostiti nazorom Nemčije. Odposlaniki čakajo nadaljnjih informacij in potrjil uredbe te točke od strani svojih vlad. Prihodnja seja boče v soboto.

Bratje Sokoli!

Podpisani odbor pozivlja one brate člene, ki namerujejo udeležiti se slavnosti v Celju, da to nemudoma prijavijo starostu-bratu dru. Gregorinu.

Na zdar!

ODBOR.

Trgovinske brezovajke in v...

Budimpešta. Pšenica za jesen 10.80 10.81 Pšenica za spomlad 1898 11.10 do 11.02 Oves za jesen 5.93 5.95. — — za jesen 8.47 8.50 Koruza za juli 1897. 4.55 4.57 Pšenica nova od 78 kil. f. 11.45—11.50 od 79 kilo. 11.50 11.55 od 80 kil. f. 11.60—11.65, od 81. kil. f. 11.65 11.70, od 82 kil. for. — — — — — Jedmon — — — — —

Pšenica: Slabe ponudbe, živahno povpraševanje, vedno rastoče. Prodaja 12000 mt. st. 30 nvč., dražje od večraj. Rž. 10 nvč. dražje.

Vreme: dež.

Traga. Neratunirani sladkor for. 11.15 do — — — — —. Novi po f. 11.40. Za notranji trgovini: Centrifugal f. 34³/₄, 3¹/₂, Concaso f. 36¹/₄, Četvorni f. 37¹/₂, v glavah f. 36¹/₂, 37¹/₂.

Bayre. Nava Santos good average za juli 45.25 za november 46. — — — — — mlačno.

Hamburg. Santos good average za september 36.75, za december 37.50 za marc 38. — — — — — za maj 38.50.

Dunajska borza 30. julija 1897.

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	102.10	102.10
„ „ v srebru	102.90	102.20
Avstrijska renta v zlatu	123.30	123.25
„ „ v kronah	101.40	101.30
Kreditne akcije	368. —	368. —
London 10 let.	119.45	119.45
Napoleoni	9.52	9.51 ¹ / ₂
20 mark	11.73	11.73
100 italj. lit.	45.42 ³ / ₄	45.45

Tužnim srcem javljamo sorodnikom, prijateljem in znancem, da je moj preljubljeni seprog

Ivan Vouk

dne 24. t. m., v 41 letu svoje dobe, po kratki a mučni bolezni v Gospodu zaspal, ostavivši plakujočo ženo in troje nedoraslih otrok.

Olga, Viktor in Ivan, otroci.

Marija Vouk r. Lisjak, soproga.

Za slabotne

bolehave valed pomanjkanja krvi na živcih, blede in slabotne otroke; izvrstnega okusa in preiskusnega učinka je železato vino lekarja Piccolija v Ljubljani. (Dunajska cesta) Priporočeno od mnogih zdravnikov. — Polliterska steklenica velja 1 gld., pet polliterskih steklenic 4 gld. 50 kr.

Hiša št. 45,

v najem ali na prodaj,

je na Opčinah prav ob cesti, nasproti farne cerkve, z vrtom in vodnjakom. V pritličju je prostorna soba, kuhinja in klet, v prvem nadstropju pa 4 zračne novostlikane sobe, podstrešje je visoko in jako obširno. Hiša je vsa predelana in prenovljena.

Kdor jo želi vzeti v najem ali pa jo kupiti, naj se obrne na tamošnji župni urad.

Cassa di Risparmio Triestina

(Tržaška hranilnica)

Sprejemlje denarne vloge v bankovnih od 50 nvč. do vsakega zneska vsak dan v tednu razun praznikov, in to od 9—12. ure opoldne. Ob nedeljah pa od 10—12. ure opoldne. Obresti na knjižice 8³/₄%.

Plačuje vsak dan od 9—12. ure opoldne. Zneske do 100 gld. precej, preko 100 do 1000 mora se odpovedati 3 dni in zneske preko 1000 gld. pa 5 dni.

Ekompjuje menjice domicilirane na tržaškem trgu po 3¹/₂%.

Posužuje na drž. papirje avstro-ogerske do 1000 gld po 4¹/₂%.

Vikje zneske od 1000 do 5000 gld po 5¹/₂%.

Daje denar proti vključenju na posesti v Trstu. Obresti po dogovoru. 2—24

Trst, dne 5. maja 1894.

ZELEZNIŠKI VOZNI RED.

Državna železnica. (Postaja pri sv. Andreju) Od dne 1. maja 1897.

ODHOD:

6.30 predp. v Hrpelje, Ljubljano, na Dunaj, v Beljak.
8.30 „ v Hrpelje, Rovinj, Pulj.
4.40 popol. v Hrpelje, Divače, Dunaj Pulj in Rovinj.
7.30 „ v brzovlak v Pulj, Divače, Beljak na Dunaj.
Lokalni vlak ob praznikih

2.15 popol. v Divače.

DOHOD:

8.05 predp. iz Ljubljane, Divače.
9.45 „ iz Pulja, Rovinja.
11.15 „ iz Hrpelje, Ljubljane, Dunaja.
7.05 popol. iz Pulja, Rovinja, Ljubljane, Dunaja.
9.45 „ brzovlak iz Pulja, Rovinja.
Lokalni vlak ob praznikih:
8.35 popol. iz Divače.

(Južna železnica (Postaja južno železnice.)

Od dne 1. maja 1897.

ODHOD:

7.45 predp. brzovlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.25 „ brzovlak v Nabrežino, Benetke, Rim.
9. — „ omnibus v Nabrežino, Videm, Benetke in Verone.
9.55 „ poštini vlak na Dunaj, zveza s Pešto in Zagrebom.
12.50 popol. omnibus v Kormin.
4.40 „ omnibus v Nabrežino, Videm, Rim.
6.25 „ poštini vlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.05 „ brzovlak na Dunaj, zveza s Pešto, Reko
8.05 „ brzovlak v Kormin.
8.45 „ mešani vlak v Nabrežino, Videm, Rim.
10. — „ mešani vlak do Mürzschlaga.
Lokalna vlaka ob praznikih.

2. — „ v Gorico, Kormin, Červinjan.
4.25 „ v Nabrežino.

Tedenski vlak:

7.50 popol. (sreda) ekspres v Ostende.

DOHOD:

6.55 predp. mešani vlak iz Mürzschlaga, Beljaka, itd.
7.30 „ mešani vlak iz Milana, Vidma, Nabrežina.
8.35 „ brzovlak iz Kormina.
9.25 „ brzovlak v Dunaja.
10.25 „ poštini vlak z Dunaja, zveza z Reko.
10.37 „ brzovlak iz Rima, Benetk.
11.20 „ omnibus iz Rima, Benetk, Nabrežine.
5.40 popol. poštini vlak z Dunaja.
7.45 „ omnibus iz Verone, Kormina, Nabrežina.
8.30 „ brzovlak iz Milana, Benetk, Vidma, Nabrežina.
8.54 „ brzovlak z Dunaja zveza z Reko.
Lokalna vlaka ob praznikih.
10.50 popol. z Nabrežine.
11.25 „ iz Kormina, Gorico, Červinjan.
Tedenski vlak.
9. — predp. (sreda) ekspres iz Ostende.